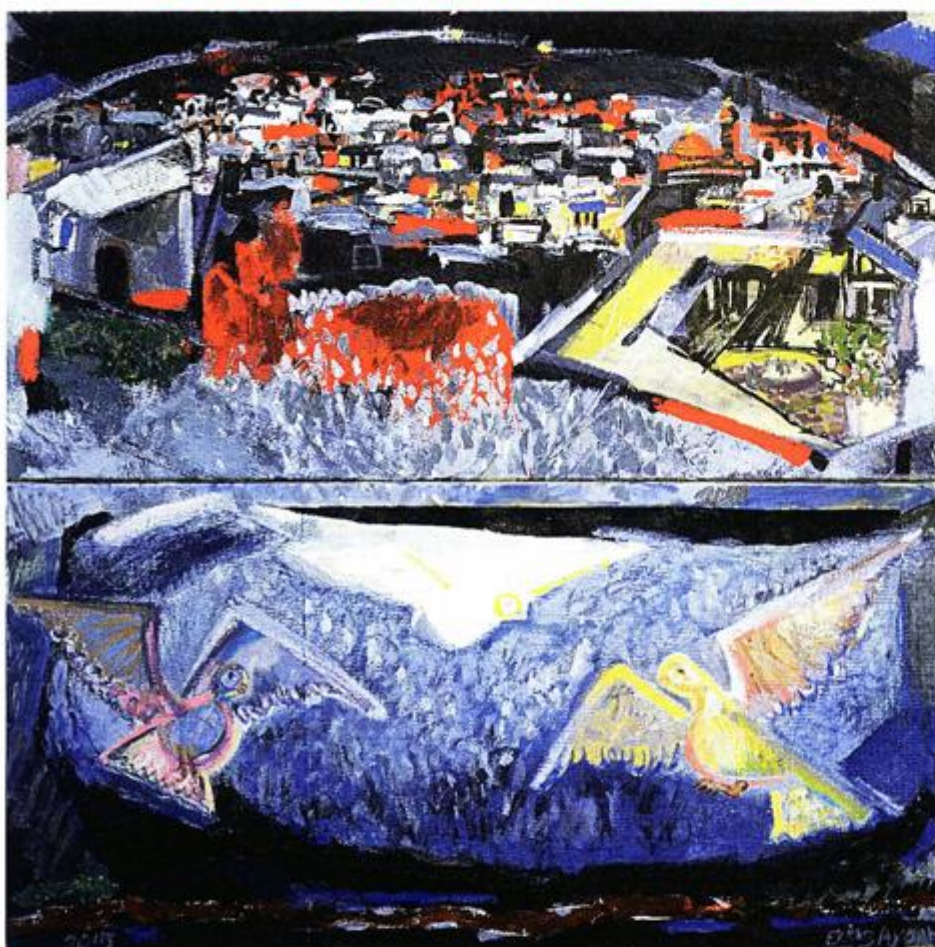

IZLOŽBA 'LJUBAV U DAMASKU' SIRIJSKOG SLIKARA ELIASA AYOUBA

SIRIJSKI PROSTORI OSKVRNUTE LJEPOTE

i religijskom ikonografijom, kojoj su bajkovitost i snovi sastavni dijelovi. Alegorije vjerovanja pokazuju da postoji nada, i iako u egzilu, bogovi mira najavili su povratak", navodi u tekstu kataloga Vesna Delić-Gozze. Mladi umjetnik prikazuje tzv. utopijsku Arkadiju koja je prožeta romantičarskim zanosom, dijelove svojeg grada koje nosi u sjećanju, iako su danas možda uništeni.

Vinicije Lupis ističe kako je ova izložba „izložba nade“, dok su Dubrovnik i Damask još u prošlosti povezivali tijekom stoljeća mnogobrojni trgovački odnosi, ali i iskustvo rata. „Umjetnik se mora boriti protiv svega što prijeti slobodi

NA IZLOŽBI U DUBROVNIKU PREZENTIRANI SU RADOVI NASTALI U POSLJEDNJE DVIJE GODINE NA TEMU RATA I UNIŠTAVANJA ZAVIČAJA

Tekst IVA KÖRBLER Fotografije ELIAS AYOUB

U dubrovačkoj galeriji Dulčić Masle Pulitika otvorena je međunarodna izložba „Ljubav u Damasku“ sirijskog slikara Elias Ayoub, s privremenom adresom u Moskvi, na kojoj su prezentirani radovi nastali u posljednje dvije godine na temu rata i uništavanja njegova zavičaja.

Elias Ayoub (Damask, 1986.), diplomirao je 2009. na Fakultetu likovnih umjetnosti u Damasku, gdje je od 2012. do 2013. godine radio kao predavač, a od 2014. radi doktorat iz slikarstva na Kursk State University u Rusiji. Njegove slike nalaze se u kolekcijama državnih muzeja u Siriji, Rusiji te privatnim kolekcijama u Siriji, Libanonu, Rusiji, Egiptu, Kataru, Bahreinu, Francuskoj i Danskoj. Približavajući nam ponovno ratnu tematiku, progon stanovništva, uništavanje baštine i pejzaža vlastita djetinjstva, umjetnik svoja djela izlaže upravo u Dubrovniku koji je također bio teško oštećen u Domovinskom ratu.

No nije sklon bilježiti dokumentaristički samo motive razaranja, već se odlučuje stvarati neke imaginarne, netaknute i alegorijske prostore, u kojima re-konstruira nekadašnju ljepotu svoje zemlje, ljudi, djece i životinja. Umjesto previše naturalističkih prizora stradanja, uništavanja i smrti, Ayoub se okreće lirskim prizorima bogatog kolorita, kao i ideji da zajedništvo i ljubav ipak mogu na koncu preokrenuti ishod rata.

Jedan od kustosa izložbe, Vinicije Lupis, ističe biografski detalj iz života mladog umjetnika koji ga je također inspirirao da se bavi temom osobne i univerzalne ljubavi, a to je njegova nedavna ženidba u jednoj armenskoj apostolskoj crkvi u Damasku, kao žudnja za pobjedom ljubavi i života nad smrću.

Kustosica Vesna Delić-Gozze istaknut će značajan utjecaj slikarstva Marca Chagalla na mladog umjetnika koji također vrlo slobodno koristi kolorit i perspektivu, ali i motiv ljubavnog para kojemu nikakve nedaće ovog svijeta ne mogu umanjiti ljubav. „Slikarstvo ovog rođenog Damašćanina pokazuje množinu nasljedja protkanog legendama

imaginacije. Strast mladog slikara, koji je stasao u ratnom okruženju svoje domovine, iznimna je. Tradicija francuskog slikarstva i dominantan intenzivni kolorit, svjedočeći o univerzalnemu mediteranskom krugu, povezuju istom snagom mladog slikara i tradiciju hrvatskih kolorista. Kod njega se ne radi o intimističkom slikarstvu neofovističkih i neoekspresionističkih strujanja, već mnogo kompleksnijim utjecajima. Elias je duboko prođuhovljeni kršćanski slikar iz Sirije koji jasno nosi tradiciju sirijskog kršćanstva, antičke civilizacije i europskog slikarstva, stvarajući novu kvalitetu, simbiozu zapadnog i istočnog slikarstva“.

Damask, grad sunca i svjetlosti, doživio je i na nekim Ayoubovim slikama metamorfozu u grad pustih duhova koji čeka svoje uskrsnuće. Jedan od najstarijih gradova na svijetu tisućljetno je svjetsko središte kulture koje u svojim porama nosi slojeve brojnih civilizacija i stoga dubrovački kustosi ovu izložbu vide kao više nego dobrodošlu u grad Dubrovnik, koji je tako stradao pred malo više od dva desetljeća.

Izložba Elias Ayouba može se razgledati do 5. ožujka.